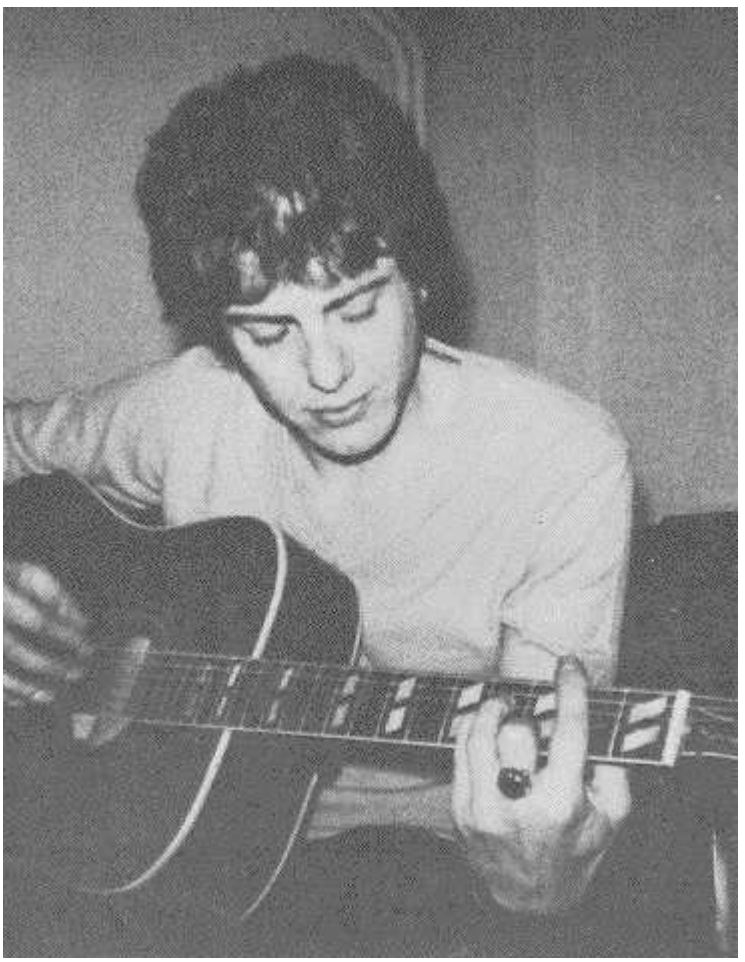

Ο Παύλος Σιδηρόπουλος και τα τραγούδια του

Τα στοιχεία που υπάρχουν σε αυτό το βιβλιαράκι συλλέχθηκαν από τον Τηλέμαχο Μπίτσικα και τη Γωγώ Θανασιά. Τα στοιχεία αυτά υπάρχουν στην σελίδα του Παύλου Σιδηρόπουλου στη διεύθυνση **http://www.di.uoa.gr/~bitsikas/Pavlos.html** του WWW από όπου μπορείτε να κατεβάσετε και το βιβλιαράκι αυτό σε postscript μορφή (Εννοείται δωρεάν) .

e-mail διεύθυνση : **bitsikas@di.uoa.gr**

Η φωτογραφία του εξωφύλλου είναι της Μαρίας Πετράκη και είχε δημοσιευτεί στο περιοδικό "Στις σκιές του Β-23", τεύχος 4.

Αθήνα Φεβρουάριος 1996

Περιεχόμενα

Παύλος Σιδηρόπουλος, μικρό βιογραφικό 5

Παύλος Σιδηρόπουλος 1949-1990 5

Μεταθανάτια καριέρα 6

Πηγές 6

Παύλος Σιδηρόπουλος στίχοι 7

ΦΛΟΥ 7
Ο Μπάμπης ο φλου 7
Μου 'πες θα φύγω 7
Πού να γυρίζεις 8
Το ξέσπασμα 8
Οι σοβαροί κλόουν 9
Το '69 με κάποιο φίλο 9
Στην Κ. 10
Η ώρα του Stuff 10
Τω αγνώστω Θεώ 11
Εν κατακλείδι 11

ΕΝ ΛΕΥΚΩ 12
Το βιβλίο των ηρώων 12
Η. 13
Αντεργκράουντ με στρας 14
Η ύστατη στιγμή 15
Θάνατος 16
Χωρίς αιτία 17
Voodoo child 17
Κάποτε θα δεις 18

ZORBA THE FREAK 19
R' n' R' στο κρεβάτι 19
Φτωχόπαιδο 20
Απογοήτευση 21
Μίκη Μάους 21
Clown 22
Άντε... και καλή τύχη μάγκες!... 23

ΧΩΡΙΣ ΜΑΚΙΓΙΑΖ 24
Γυναίκα 24
Blues 25
Αποκάλυψη 26
Άλι 27
Της Εθνικής συμφιλίωσης 28
Ποιοί είσαστε εσείς 29
Welcome to the show 30
Τα σιγανά ποτάμια 31

ΤΑ ΜΠΛΟΥΖ ΤΟΥ ΠΡΙΓΚΙΠΑ 32
Το μπλουζ του εργατόπαιδου 32
Η παράγκα του Θωμά 32
Αν ήσουν φίλος 33
Ζεϊμπέκικο Μπλουζ 33
Το μπλουζ του παλιοκάραβου 33
Ο Χαρμάνης 34
Το μπλουζ του Ρουμπόλα 34
Το μπλουζ του Άη Ονούφρη 34
Το μπλουζ του αποχωρισμού 35
Κρίμα το παιδί 35

ΑΝΤΕ ΚΑΙ ΚΑΛΗ ΤΥΧΗ ΜΑΓΚΕΣ **36**
Ετούτη η πόλη 36
Πες μου αν θέλεις κάτι 36
Ο χαφιές 37
Ερωτικό 37
Αυτοί μιλάν 38
Απροσάρμοστοι 39

ΕΝ ΑΡΧΗ ΗΝ Ο ΛΟΓΟΣ **40**
Ένα αναμνησιακό τραγουδάκι 40
Υποκριθείτε 41

Ο ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΟΣ **42**
Να μ' αγαπάς 42
Κάποτε θα 'ρθουν 43

Δισκογραφία **44**

Παύλος Σιδηρόπουλος, μικρό βιογραφικό

Παύλος Σιδηρόπουλος 1949-1990

Ο Παύλος Σιδηρόπουλος ο σημαντικότερος εκπρόσωπος της Ελληνικής ροκ, ήταν δισέγγονος του Ζορμπά και ανηψιός της Έλλης Αλεξίου. Σε αυτές τις δύο διαφορετικές του ρίζες έβλεπε την αιτία της συνύπαρξης σε αυτόν του rocker και του σκεπτικιστή.

Ο Π.Σ. γεννήθηκε στις 20/7/1948 στην Αθήνα και ως τα επτά του χρόνια έζησε στην Θεσσαλονίκη. Ο πατέρας του είχε έρθει από τον Πόντο και κατέληξε στην Αθήνα όπου άνοιξε εργοστάσιο παραγωγής χαρτιού για φωτογραφίες.

Ξεκίνησε την καριέρα του το 1970 από τη Θεσσαλονίκη όπου είχε πάει για σπουδές στο Μαθηματικό. Εκεί γνωρίζει τον Παντελή Δελληγιαννίδη (κιθαρίστα των Olympians) και φτιάχνουν το ντουέτο "Δάμων και Φιντίας". Κυκλοφορούν το 7" "Το ξέσπασμα/Ο κόσμος τους" και συμμετέχουν με δύο κομμάτια στο δίσκο "Ζωντανοί στο Κύτταρο".

Στο Κύτταρο γνωρίζονται και με τα "Μπουρμπούλια" που έπαιζαν με τον Σαββόπουλο. Το ντουέτο ενσωματώνεται με τα "Μπουρμπούλια" και το νέο σχήμα (Π.Σ., φωνή, Παντελής Δελληγιαννίδης,κιθάρα, Νίκος Τσιλογιάννης, ντραμς, Βασίλης Ντάλας, μπάσο) βγάζει ένα 7" με ένα λογοκριμένο κομμάτι. Μαζί είναι από το 1972 εώς το 1974.

Με αυτό το σχήμα ο Παύλος Σιδηρόπουλος άρχισε τα πρώτα του πειράματα για να παντρέψει το ροκ με την Ελληνική μουσική.Ο Πάνος Ηλιόπουλος γράφει χαρακτηριστικά στο σημείωμα του δίσκου "Τα μπλουζ του πρίγκιπα":

"όμως αν γυρίσουμε αρκετά χρόνια πίσω θα βρούμε τον Παύλο μαζί με τα "Μπουρμπούλια" να δουλεύουν πάνω σε ένα ROCK με εθνικά στοιχεία. Τζαμαρίσματα - με την πλήρη έννοια του όρου - που έπαιρναν την μορφή μιας πολύ ΜΕΓΑΛΗΣ ΕΛΛΗΝΙΚΗΣ ΜΟΥΣΙΚΗΣ. Ήταν τότε που ο Νίκος στα τύμπανα και ο Βασίλης στο μπάσο κράταγαν ένα τέμπο που όμοιό του δεν ακούστηκε ποτέ ξανά από Ελληνική μπάντα... Ήταν τότε που στην κιθάρα ήταν ο Παντελής... Ήταν τότε που η φωνή του Παύλου ροκάριζε πάνω στις μουσικές μνήμες της Θράκης, της Ηπείρου και της Σμύρνης... Ήταν τότε που ο Παύλος άρχιζε να φανερώνει όχι μόνο την αγάπη του για την Ελληνική μουσική αλλά και την ΑΠΟΨΗ του. Μια άποψη σοβαρή που ποτέ δεν κατάφερε να παρουσιάσει - όπως αυτός οραματιζόταν - στο κοινό του."

Κάτω από αντίξοες συνθήκες (οι αρχές της δικτατορίας τους χαρακτηρίζουν επικίνδυνους και απόβλητους) το σχήμα διαλύεται και τα "Μπουρμπούλια" ακολουθούν τον Διονύση Σαββόπουλο. Κατόπιν συνεργάστηκε με τον Γιάννη Μαρκόπουλο, ως τραγουδιστής, στα έργα του "Οροπέδιο" και "Θεσσαλικός κύκλος".

Το 1976 μαζί με τους αδερφούς Σπυρόπουλους έφτιαξε το γκρούπ "Σπυριδούλα". Με αυτό το σχήμα δημιούργησε τον σημαντικότερο ίσως δίσκο στην περίεργη ιστορία του Ελληνικού rock το "Φλού". Αξίζει πιστεύω να σημειώσουμε πως για τον δίσκο αυτό ο Π.Σ. δεν υπέγραψε συμβόλαιο αλλά ένα "χαρτί" που έγραφε ότι αποποιείται πάσης οικονομικής απαιτήσεως από τον δίσκο. Η "Σπυριδούλα" υπέγραψε συμβόλαιο εκτελεστού με ποσοστό 4% .Το σχήμα διαλύεται αφήνοντας πίσω του έναν ολοκληρωμένο rock ήχο και μια σειρά συναυλιών.

Το 1979 μαζί με Παπαντίνα, Νέστορα, Τζιμόπουλο (παλιά μέλη Μακεδονομάχων,IDOLS κ.α.) φτιάχνει το σχήμα "Εταιρία Καλλιτεχνών" με αγγλικό στίχο. Το σχήμα αυτό δεν κυκλοφορεί δίσκο. Ένα όμως τραγούδι από αυτήν την περίοδο περιλαμβάνεται στον κατοπινό του δίσκο "Zorba the freak" πρόκειται για το τραγούδι "Clown".

Εκείνη την περίοδο κάνει και την πρώτη του και τελευταία εμφάνιση στον Κινηματογράφο πρωταγωνιστώντας στην ταινία του Αντρέα Θωμόπουλου "Ο Ασυμβίβαστος" και ερμηνεύει τα τραγούδια του soundtrack. Τον ίδιο καιρό πρωταγωνιστεί και σε μία ακόμη ταινία του Αντρέα Θωμόπουλου με τίτλο "Αλδεβαράν" και με συμπρωταγωνιστή τον Δημήτρη Πουλικάκο, η οποία όμως δεν προβλήθηκε ποτέ.

Η συνεχής αλλαγή συνεργατών σταματάει το 1980 όπου ο Π.Σ. καταλήγει σε ένα σχήμα που με λίγες αλλαγές παίζει μαζί του μέχρι το τέλος, τους "ΑΠΡΟΣΑΡΜΟΣΤΟΥΣ". Μαζί ηχογραφούν μιά σειρά σημαντικών δίσκων και με συνεχή παρουσία μέσω ζωντανών εμφανίσεων δημιουργούν τον μύθο ενός πραγματικού Ελληνικού rock συγκροτήματος, μακρυά από ερασιτεχνισμούς και μιμητισμούς. Το 1982 κυκλοφορούν το "Εν λευκώ" με αρκετές αναφορές στην εμπειρία του με την ηρωίνη (γιά άλλη μιά φορά αντιμετωπίζει προβλήματα λογοκρισίας. Με τα τραγούδια "Η" και "Ανταργκράουντ με στράς" για προτροπή στη χρήση ναρκωτικών και "Ύστατη στιγμή" για προσβολή της δημοσίας αιδούς).

Το 1985 κυκλοφορούν το "Zorba the freak" ένα δίσκο μπολιασμένο με το χιούμορ του Δημήτρη Πουλικάκου που έχει κάνει την παραγωγή.

Το 1989 κυκλοφορεί το "Χωρίς μακιγιάζ" που είναι ένας δίσκος ηχογραφημένος ζωντανά στο Μετρό. Τα τραγούδια αυτού του δίσκου το συγκρότημα τα έπαιζε τα προηγούμενα χρόνια στις ζωντανές του εμφανίσεις (κυρίως στο club "Αν" στα Εξάρχεια μόνιμο στέκι των τελευταίων χρόνων). Τον δίσκο αυτό χαρακτηρίζουν τα blues κομμάτια που πάνω στις στενές του φόρμες ο Π.Σ. εκφράζεται με τον δικό του τρόπο.

Το καλοκαίρι του 1990 ξαφνικά άρχισε να παραλύει το δεξί του χέρι. Οι γιατροί υπέθεταν πρόβλημα στα αγγεία, αλλά κανείς δεν ήξερε τι ακριβώς είχε. Αυτή η ιστορία τον έκανε ψυχολογικό ράκος. Το φθινόπωρο το συγκρότημα άρχισε τις συνηθισμένες του εμφανίσεις στο Αν. Ο Παύλος άρχισε να εμφανίζεται με το χέρι δεμένο.

Έχοντας αρκετά νέα τραγούδια (τα οποία σταδιακά παρουσίαζαν στο κοινό των συναυλιών) και μερικά παλιά ακυκλοφόρητα σε νέες ενορχηστρώσεις (το συγκρότημα πειραματιζόταν με funk στοιχεία στον ήχο του) άρχισαν να ηχογραφούν το υλικό αυτό, ενώ συγχρόνως είχαν προγραμματίσει σειρά ζωντανών εμφανίσεων για το Δεκέμβριο.

Όμως το απόγευμα της 6ης Δεκεμβρίου ο Παύλος Σιδηρόπουλος πεθαίνει από χρήση ηρωίνης στο πατρικό του σπίτι. Κηδεύεται στον Κόκκινο Μύλο.

Μεταθανάτια καριέρα

Τον επόμενο χρόνο οι Απροσάρμοστοι κυκλοφορούν τον δίσκο "Άντε και καλή τύχη μάγκες", όπου ορισμένα τραγούδια είχε προλάβει να τα ηχογραφήσει ο Π.Σ. και τα υπόλοιπα τα ερμήνευαν διάφοροι καλλιτέχνες.

Το 1992 κυκλοφορεί ο δίσκος "Τα μπλουζ του πρίγκηπα". Ο δίσκος αυτός περιέχει πειραματικές ηχογραφήσεις, που γίναν από το 1979 ως το 1981. Ήταν ο καρπός των προσπαθειών που είχαν ξεκινήσει από το 1972. Εδώ ο Π.Σ. παντρεύει το μπλουζ με το ρεμπέτικο. Ο Πάνος Ηλιόπουλος γράφει στο σημείωμα του δίσκου:

"Γύρω στο '81 έχουν γραφτεί 13 τραγούδια που δημιουργήθηκαν στα Νέα Στύρα, τη Σαντορίνη και την Αθήνα. Γίνεται μια πρόχειρη ηχογράφηση με πιθανό σκοπό κάποια πιθανή συνεργασία με την Οπισθοδρομική Κομπανία ("Ας την καρδιά σου να τα πει εδώ στην Κομπανία"). Αυτή η πρόχειρη ηχογράφηση γέννησε τον δίσκο "Τα μπλουζ του πρίγκηπα". Όμως ούτε αυτή η (πιθανή) συνεργασία γίνεται πραγματικότητα."

Όλες οι προσπάθειές του να ηχογραφήσει αυτό το υλικό (εν ζωή), απέβησαν λοιπόν, άκαρπες. Στις ζωντανές εμφανίσεις του τραγουδούσε τα "Σιγανά ποτάμια" και τους τελευταίους μήνες της ζωής του, μερικά ακόμα σε funk - rock ενορχηστρώσεις.

Το 1994 κυκλοφορεί ο διπλός δίσκος "Εν αρχή ην ο λόγος" με ζωντανές ηχογραφήσεις από το 1978 μέχρι το 1989, την απαγγελία ενός κειμένου που δημοσιεύτηκε στο περιοδικό "Μουσική" και απόσπασμα από μια συνέντευξή του στην Ε.Τ.2. Πολλά από τα τραγούδια του δίσκου εκδίδονται για πρώτη φορά.

Πηγές

Για το κείμενο αυτό χρησιμοποιήθηκαν στοιχεία από το άρθρο του Θοδωρή Κριθάρη στο περιοδικό "Στις σκιές του Β-23", τεύχος 4, από το σημείωμα της Κατερίνας Ρεμούνδου στο Ποπ+Ροκ τεύχος Ιανουαρίου 91, από τα σημειώματα των δίσκων γραμμένα από τον Πάνο Ηλιόπουλο, από το αφιέρωμα στον Π.Σ. των Αποστόλη Μπατσιακούρα και Μάνου Κεφάλα στην μουσική εφημερίδα "In Rock" τεύχος 44 Δεκέμβρη 95 και από κείμενα του Π.Σ.

Παύλος Σιδηρόπουλος στίχοι

ΦΛΟΥ

Ο Μπάμπης ο φλου

Μια ιστορία θα σας πω
για το Μπάμπη το Μπάμπη τον φλου
που του λεγες βρε Μπάμπη τι τρέχει εδώ
σού ‘λεγε φλου, φίλε μου όλα είναι φλου

Πάντα πιωμένος κι άνεργος
ήταν ωραίος ο Μπάμπης ο φλου
μουρμούραει μόνος και διαρκώς
σου λεγε φλου, φίλε μου όλα είναι φλου

Πείραζε όποιον του 'ρχότανε
χωρίς να το σκεφτεί
κι άμα ψιλοβαριότανε
άραζε όπου 'βρισκε να λιαστεί

Πείραζε όποιον του 'ρχότανε
χωρίς να το σκεφτεί
κι άμα ψιλοβαριότανε
άραζε όπου 'βρισκε να λιαστεί

Πείραζε τις μελαχρινές
ήταν ωραίος, ο Μπάμπης ο φλου
τσιμπολογούσε τις ξανθές
ήταν ωραίος, ο Μπάμπης ο φλου

Κι όταν τον μπουζουριάζανε
ψόφιος κοριός ο Μπάμπης ο φλου
κι αν τον πολυρωτάγανε
σου 'λεγε φλου, φίλε μου όλα είναι φλου

Πείραζε όποιον του 'ρχότανε
χωρίς να το σκεφτεί
κι άμα ψιλοβαριότανε
άραζε όπου 'βρισκε να λιαστεί

Μου 'πες θα φύγω

Μου 'πες θα φύγω χθες το βράδυ ξαφνικά
απλώς κουράστηκα δε φταίω για όλα αυτά
Θεε μου δε θέλει το βλέπω καθαρά
κι όλα γίναν Θεε μου τόσο μα τόσο ξαφνικά

Σηκώθηκα μονάχος το πρωί
χωρίς καφέ χωρίς τσιγάρο και ψυχή
Θεε μου το ξέρω τώρα είμαι μοναχός
κι όμως θα γυρίσει πάλι δεν μπορεί να κάνει αλλιώς

Το ξέρω είναι λίγο δύσκολο μα εγώ
στο λέω μπορούσα να περιμένω και μπορώ
βλέπεις οι δυο μας μόνοι δε νιώσαμε ποτέ
τώρα, τώρα πες μου ποιόν,
πες μου ποιόν θα 'χεις να τα λες;

Πού να γυρίζεις

Έξω ο καιρός βροχερός λέω να βγω να μη βγω
πού να γυρίζεις; πού να γυρίζεις;
λέω να πάω σινεμά, βόλτα απ' του Γιώργου το μπαρ
πού να γυρίζεις; πού να γυρίζεις;
Θα πάω απ' του Τάκη μπορεί καμιά ψιλή να βρεθεί
πού να γυρίζεις; πού να γυρίζεις;

Έξω βραδιάζει έπιασε αγέρας δυνατός
βρέχει κι εγώ γυρνάω μοναχός
ψάχνω κάπου στην τύχη να σταθώ
και σπίτι δεν θα μπορώ να κοιμηθώ

Στην πόλη τα φώτα σβυστά
δυο φίλοι μου λεν γειά χαρά
πού να γυρίζεις; πού να γυρίζεις;

Το ξέσπασμα

Μια μέρα στην Αθήνα
μπούχτισα απ' τη ρουτίνα
φιλάω τη γριά μου
κι απλώνω τα φτερά μου
κι όπου γουστάρω πάω
και τρέχει ο άνεμος μπροστά
τον ήλιο ακολουθάω
κι ο μήνας έχει εννιά

Κι οργώνοντας τους δρόμους
ακούω χιλιάδες νόμους
μα εγώ όμως προχωράω
και πίσω δεν κοιτάω
κι όπου γουστάρω πάω
και τρέχει ο άνεμος μπροστά
τον ήλιο ακολουθάω
κι ο μήνας έχει εννιά

Κι όπου γουστάρω πάω
και τρέχει ο άνεμος μπροστά
τον ήλιο ακολουθάω
κι ο μήνας έχει εννιά

Οι σοβαροί κλόουν

Τους είδα στα υπόγεια καταφύγια
κείνες τις νύχτες του Μαγιού
με βλέμμα καρφωμένο προς την πόρτα
ανήσυχο από το φόβο του διωγμού

Τους είδα βιαστικούς μέσα στη νύχτα
σ' ένα παράνομο κρυφτό
δραπέτες των λεωφόρων
σκορπώντας στους πολίτες πανικό

Τους είδα σε διαδήλωση
να φεύγουν με τη γεύση του μισού
το πλήθος ξέρναε την αγρύπνια τους
και τους σημάδευε το μάτι ενός φακού

Στα σκοτεινά δωμάτια
με συζητήσεις
που δεν τέλειωσαν ποτέ
στις μυστικές βιβλιοθήκες και στα πάρκα
με Πόε, με Ντε Σαβ και Μαρκ Τουέν
και με μια άγνωστη αρρώστια στη σάρκα

Γυμνοί από αγάπη κι από μίσος
διωγμένοι σαν εξτρεμιστές
γνωρίσαν τον Χριστό μέσα απ' την πείνα τους
ή μες στις φυλακές
πεθαίνοντας στον τρόμο ότι πεθαίνουν
στην αγωνία της επόμενης στιγμής
τους είδα περαστικούς από τις αίθουσες των Πανεπιστημίων
και των δημόσιων σκοτεινών ψυχιατρείων
να συλλαβίζουνε την αλφαβήτα της κραυγής

Το '69 με κάποιο φίλο

Το '69 καθώς γυρνούσα εδώ και εκεί
τους δρόμους έπαιρνα νωρίς απ' το πρωί
είδα ένα φίλο λιωμένο από ρακί
τα παρατάω μου 'πε κι αρχίζω απ' την αρχή

Σ' ένα παγκάκι στο μουσείο σε μια γωνιά
μου πε κλατάρω δεν αντέχω άλλο πια
δουλειά και σπίτι, σπίτι και δουλειά
θα τα φτύσω όλα και θα φύγω μια βραδιά
Τ' αφεντικό με βρίζει η μάνα μου βογγά
μια καλημέρα δεν μου λεν στη γειτονιά
πως είμαι αλήτης συνεχώς μου κοπανά
γι'αυτό σου λέω Παύλο φεύγω πια για τα καλά

Μια μέρα γύρισα στο σπίτι το πρωί
βρήκα ένα γράμμα πεταμένο στην αυλή
όσα δεν φέρνει ο χρόνος τα φέρνει η στιγμή
τον Λευτέρη λέει τον εκλείσαν φυλακή
αποπλάνησε είπαν δεκαεξάχρονη μικρή
αποπλάνησε είπαν...

Στην Κ.

Όταν κάποιο βράδυ θα σε ξυπνήσει απότομη η κραυγή σου
και τρέξεις στη μαμά σου να το πεις
και εκείνη τρομαγμένη μες στο ψυγείο κλείσει τη φωνή σου
θα 'ναι αργά μεσάνυχτα και θα 'χεις κουραστεί

Όταν θα αγαπήσεις το γέλιο σου και την αναπνοή σου
και δεις πως έχεις κάτι να μας πεις
στο πλάι σου ο άνθρωπος που διάλεξες βιτρίνα στη ζωή σου
τριάκοντα αργύρια αντίτιμο σιωπής

Πες μας τι θα γίνει αν κάποτε αγγίξεις το κορμί σου
και το 'βρεις τσακισμένο απ' τις πληγές
και γύρω σου κούκλες χλωμές ανίκανες να ακούσουν τη φωνή σου
και οι αλήθειες σου να σέρνονται στο πάτωμα γυμνές.

Η ώρα του Stuff

Κίτρινο το σούρουπο η ώρα έξι και μισή
πες μου κάτι μίλησε δεν αντέχω στη σιωπή
κλείσε το παράθυρο, τρέμω και το σκέπασμα βαρύ
τούτη η πόλη γίνηκε ανυπόφορη πληγή

"Δες βραδιάζει, μη μιλάς
μον' έλα λίγο πιο κοντά"

Ξέρω πως ανάσκελα θα μας βρούνε ένα πρωί
σέρνοντας στο βλέμμα μας κάποια σιωπηλή κραυγή
άδειο θαν' το πρόσωπο κι η ματιά τους αδειανή
με έναν αργό θάνατο να μας λειώνει το κορμί

"Μη φοβάσαι σβήσ' το φως
δεν υπάρχει που, πότε και πως"

"Πριν τελειώσει η νύχτα αυτή
πριν μας έβρει το πρωί"

Πες μου αν μ' αγάπησες όσο ο ήλιος την αυγή
όσο ο γκρίζος ουρανός κάποιας άνοιξης βροχή
αν τον φόβο μου έβλεπες πίσω από κάθε μου φιλί
πες μου αν μ' αγάπησες όσο η νύχτα την σιωπή

Τω αγνώστω Θεώ

Σ' είδα χθες το βράδυ να κάνεις εμετό
φύγε μου 'πες φίλε μου πριν γίνει το κακό
μέσα μου κρύβω Μορλοκς μαύρα ξωτικά
μισώ μου 'πες το σώμα μου κι αρνιέμαι στα τυφλά
κι ουρλιάζω σιωπηλά
κι ουρλιάζω σιωπηλά

Ήταν πρωί τ' Αυγούστου κοντά στη ροδαυγή
σκοράριζες τον θάνατο κει στη δεξαμενή
και σκούζοντας γι' αλήθειες που στάζαν πανικό
σε βρήκαν τα μεσάνυχτα ολότελα γυμνό
να καρφώνεις στο κενό
να καρφώνεις στο κενό

Η Άννα μου 'πε Παύλο η Αθήνα είναι τρελή
τη νύχτα είναι ολοφώτιστη τη μέρα σκοτεινή
μ' αγάλματα κομμάτια στα μάτια της τα δυό
τριγύρναε στα μουσεία μ' ένα μπάσταρδο μωρό
κι ανάμεσα στις πέτρες θυσία τω άγνωστω θεώ
κόβει η δόλια μάνα τη γλώσσα απ' το μωρό
τραγουδώντας σ' αγαπώ

Εν κατακλείδι

Και τώρα φίλοι μου είν' αργά
μια καληνύχτα στη μαμά
και λίγη στάχτη στα μαλλιά
καιρός να πούμε αντίο

Σκεπάσαμε όλους τους νεκρούς
με αρρωστιάρικους ψαλμούς
κλόουν με σοβαρούς σκοπούς
γυμνοί μέσα στο κρύο

Κατά τ' άλλα εσείς
που 'σαστε υγιείς και αξιοπρεπείς
βοηθήστε μας και λίγο
δώστε μας πνοή, στέγη και τροφή
μια ιδέα στεγανή
που να μη μπάζει κρύο

Πουλάμε σώμα και ψυχή
δώστε μας λίγη προσοχή
στα υπόγεια μαύροι ποντικοί
λουφάζουνε δύο δύο

Παίρνουμε σβάρνα τους γιατρούς
αδύνατοι μπροστά στους δυνατούς
και συναντάμε ξέμπαρκους θεούς
που χάσανε το πλοίο

Κατά τ' άλλα εσείς
που 'σαστε υγιείς και αξιοπρεπείς
βοηθήστε μας και λίγο
δώστε μας πνοή στέγη και τροφή
μια ιδέα στεγανή
που να μη μπάζει κρύο

ΕΝ ΛΕΥΚΩ

Το βιβλίο των ηρώων

Στο βιβλίο των ηρώων του τρόμου
βρήκα τις φάτσες που ζητούσες χθες
ζαρωμένος στη γωνιά του δρόμου
περνάς τις μέρες σου με προσευχές

Ένοχος για κάποια αιτία
που δεν την έμαθες ποτέ
πες μας ρε φίλε ποιός θεός σ' ορίζει;
ποιός σε γεμίζει μ' ενοχές;

Μεσ' απ' τ' αντερά σου σκούζει τ' όρνιο
που σου τρώει τα σωθικά
του Χριστού φοράει το χιτώνιο
και έχει το πρόσωπο του Μαρξ
Έχει φροϋδικές ρυτίδες
και τα νύχια του γαμσά
τα χίλια πρόσωπα που σου 'χει δώσει
είναι της Μέδουσας χτικιά

Η.

Είναι μέρες που πατάω γερά
είναι μέρες που το νιώθω πως πεθαίνω
δεν ξέρω αν είναι πριν ή τώρα ή μετά
μα μέσα σε είκοσι λεπτά
σ' είδα να με μισείς,
σ' είδα να μ' αγαπάς και περιμένω

Φωνή του φίλου κατάντησε φτηνή
στην κρίση σου αλύπητα αφημένη
και κάπου υπάρχει μια αιώνια απειλή
σε σένανε μονάχα αφοσιωμένη

Είμαστε μόνοι εγώ και συ
κι ανάμεσά μας μια φωνή απελπισμένη
σ' ό,τι μισώ σ' ό,τι αγαπώ
είμαι εγώ, μα πίσω μου εσύ είσαι κρυμένη

Του εγώ μου φίλε τα όσα στεγανά
διαλύθηκαν σε κάποια μαύρη φλέβα
σ' ένα μονόδρομο αγωνίας αλήθεια και ψευτιά
το ίδιο πρόσωπο σκοτάδι με τη μέρα

Παραμονεύει στη σκιά, με μια καρδιά και μια παντιέρια
είν' η ηρωίνη φίλε και ίσως να ξεχαστείς
μας λες πως την ελέγχεις
πως ξέρεις τι ζητάς και το γιατί

Θέλει χρυσάφι και κάποια υποταγή
αγάπη μεταχείρηση στα μέτρα τα δικά της
είν' επικίνδυνη και θέλει προσοχή
θανάτου άγγελος σωματοφύλακάς της

Μα είναι γλυκιά, πολύ γλυκιά
μα είναι κλειστά τα περιθώριά της
και είναι αυτή, μονάχα αυτή
και δεν μπορεί κανένας, μα κανείς να την χορτάσει

Ένα φιξάκι φίλε δεν είναι παρά μια στιγμή
κι όμως μπορεί να γίνει μια ολόκληρη ζωή

Αντεργκράουντ με στρας

Το ξέρω ο κάποτε εραστής σου
στου σαλονιού σου το πικ-απ
θα ακούγομαι όπως η φωνή σου
ένα ου κι ένα αα
λογικού φωνακλά
να χαϊδεύει το αυτί σου απαλά

Δεν θα 'μαι τότε πια η πηγή σου
σαν Δον Κιχώτης γραφικός
θα είμαι η ξεκούρασή σου
καφές πρωινός
λιγουλάκι πικρός
μα τόσο ανώδυνα ωραίος τρελός

Μα η μάνα σου κρατάει τη νύχτα
τσίγκινα λεφτά
κι ο τύπος που την έχει δίπλα
ξέρει μόνο να πουλά
Άλλοθι και χαιρετούρα στο μπαμπά
και λίγη ερωτομουρμούρα στη μαμά

Στα κλαμπ τις νύχτες ματσωμένη
με μαύρη κούρσα και με στρας
το παίζεις δήθεν οργισμένη
κι αντεργκράουντ πουλάς
σ' αγαπώ μ' αγαπάς
και για ντρόγκα μεγάλη μιλάς

Μα θα 'ρθει κάποτε η ώρα
το παραμύθι να μας πεις
με τόσα φράγκα και με ρόδα
θα σε φάει ζωντανή
ο άγνωστος γνωστός σου "Χ"
που ξέρει αλλιώς το σαβουάρ και το βιβρ

Που η πείνα του τραβάει τη μοίρα
κάπου πιο βαθειά
το μάτι του απ' την αγρύπνια
είναι πέτρινη γροθιά
αν ψάχνεις για άλλοθι προχώρα
φύγε στρίψε στη γωνιά
ο τύπος που κοιτάς δεν είναι
ροκ εν ρολ σταρ

Η ύστατη στιγμή

Το ξέρω γκόμενα εσύ με τ' άγριο ύφος
μετράς για αδυναμία την ηδονή
για σένανε σημαίνει υποταγή

Ζητάς να κατακτάς χωρίς να κατακτιέσαι
μα κάποιος κοίτα που ξαφνικά
δήθεν χωρίς να θες σε ξάπλωσε γυμνή

Μια νύχτα ολόκληρη σ' ένιωθε που ψαχνόσουν
ποτέ του δεν κατάλαβε τι θες και το γιατί
δεν ήξερε πως θέλεις να σε παίρνουν
μα προς Θεού αυτό ποτέ να μη φανεί
ακόμα και την ύστατη στιγμή

Σου 'πε να σε πετάξει σπίτι κι είπες ναι
αφ' υψηλού περήφανα σκληρή
στο δρόμο χύμηξε και του 'πες ένα όχι
σάμπως να του 'λεγες να παίξει λίγο
το παιχνίδι του βιαστή

Έξω από το σπίτι σου 'πε κάτι για καφέ
κι είπες το ναι
κοίταξε του 'πες θα 'ναι μόνο για καφέ
μπαίνοντας σου 'σβησε το φως
κι έτσι βρεθήκατε γυμνοί και εσύ κι αυτός

Δεν το περίμενες ξέρω σ' έγδυσε με το ζόρι
κι ήταν βιτσιόζικο αγόρι
ήθελε να στο κάνει από πίσω
σε τόσες χάρες άντε στην κάνω
του 'πες και τη χάρη αυτή
κι ήταν αδιάφορη κι άκρως φλεγματική
ακόμα και την ύστατη στιγμή

Κι ήταν αργά όταν σε βρήκα να τα πίνεις
τώρα το σώμα σου ζητούσε τη δικιά του πληρωμή
χαμένη μες το ίδιο το δικό σου το παιχνίδι
κρατώντας πάντα με τ' αρσενικά την ίδια πισινή
έψναχνες τώρα στα τυφλά για λίγη ηδονή
προπάντων για την ύστατη στιγμή

Θάνατος

Χαφιές στο σπίτι η θεία σου
κι αστυνόμος η μαμά
του τρόμου αθώα πρόσωπα
που αργοπεθαίνουν στη δική σου αγκαλιά

Παυλάκη, γύρω σου σωπαίνουν
τους φτάνει που ανασαίνουν
τι ζητάς...
Ετοιμοθάνατου είσαι γέννα
κουλός με χρυσαφένια πένα
που το πας...

Με το χαβά του θυμικού σου
ματζούνι του μυαλού σου
πιπιλάς...
ξέρουνε τι τους περιμένει
στην πολυθρόνα βολεμένοι
τι ρωτάς...

Θάνατος θάνατος θάνατος

Κάπου τριγυρίζει μια παράξενη ματιά
κάτι σε γεμίζει με θανάτου σιγουριά
κανείς δε θες να σε δαμάσει
κι όμως πονάς για ότι έχεις χάσει
και ρωτάς
Βυζαίνει ακόμα τ' ονειρό σου
κι ο πόνος μοιάζει να 'ναι γιατρικό σου
που ζητάς...

Στο Άμστερνταμ ο Φαληριώτης
και στο Παρίσι ο Βελεσιώτης
σου γελάν...
Θανάτου χρέος σου μετράνε
σε καταφύγια σε τραβάνε
και ξεχνάς...

Θάνατος θάνατος θάνατος

Χωρίς αιτία

Αλλαζονικός και καχύποπτος
πέταξε την μπέρτα του εμπρός
και είπε "να φεύγω τώρα
είναι η ώρα, θα σας ξαναδώ"

Σαν κάτι να 'ψαχνε μα κι όλο το 'χανε
κι ούτε ένας ρώτησε να μάθει, τι
μον' του ‘παν "μπρός φύγε τώρα
κακιά η ώρα κι ίσως με τον καιρό"

Μα κείνος είχε άλλο σκοπό
σε μια παράγκα χωρίς θεό
έψαχνε λέει το φάρμακο
που να 'ναι μοναδικό

Λίγο ειρωνικά και αδικαιολόγητα
τα βάζει με όλους και μια μέρα ξαφνικά
αρχίζει και δε μιλάει,
αλλού κοιτάει, κάτι μυστικό

Κι έτσι αθόρυβα μα αποφασιστικά
μετατράπηκε σε σκια
και είπε "να φεύγω τώρα
είναι η ώρα κι ίσως σας ξαναδώ"

Εκείνος είχε άλλο σκοπό
σε μια παράγκα χωρίς θεό
έψαχνε λέει το φάρμακο
που να 'ναι μοναδικό

Voodoo child

Δεν ξέρεις πότε δεν ξέρεις πως
μας λες πως ίσως να 'ναι τότε μα και αλλιώς
περνάν οι μέρες και το μόνο που σου μένει απ' αυτό
είναι μόνο αυτό

Έψαχνες πάθος και ηδονή
μα η Αριάδνη σου ένα λάθος χωρίς κλωστή
τώρα το πάθος σου αλλάζει σ' ένστικτο
και σε ανάγκη αλλάζει ηδονή

Voodoo child σ' έναν κόσμο εσαεί
Voodoo child ναι η αγάπη μπορεί

Τυφλά σημάδια, τυφλό σκοπό
σαν αρουραίοι στα σκοτάδια πως να σε δω
και το κυνήγι του θανάτου μοιάζει να 'ναι γλυκό
μα τούτο Θε μου, φέρνει πανικό

Γεμάτος ήλιος, γεμάτη γη
περνάν οι μέρες χωρίς ζωή
πριν η αγάπη προσπεράσει φύγει και χαθεί
σε περιμένει, κάποιος να σου πει

Voodoo child σ' έναν κόσμο εσαεί
Voodoo child ναι η αγάπη μπορεί

Κάποτε θα δεις

Κάποτε θα δεις πως όλα είν' αλήθεια
σκληρή δουλειά σε περιμένει
γευόσουνα τα λόγια που
από το στόμα σου μοιάζανε παραμύθια
τώρα το τελευταίο παιχνίδι
μες στο δωμάτιό σου αόρατο ανασαίνει

Μονάχη στέκεσαι στο δρόμο
τον άνθρωπο κοιτάς με τρόμο
και ψάχνεις τον μπαμπά σου
πάνω του να βρεις
στην τύχη ψάχνεις προστασία
γαντζώνεσαι σαν ικεσία
παράσιτο στην δύναμη άλλων
ν' αρπαχτείς

Πάλεψε τώρα να επιζήσεις
έξω απ' το σπίτι ο άνεμος αγριεύει
κανείς δε σου 'μαθε ποτέ
πως κάποια μέρα θα χρειαστεί και να μισήσεις
έτσι η αγάπη σου είναι φόβος
ζωή απ' τους άλλους έμαθε να κλέβει

Οι μνήμες σου καπνοί στο δρόμο
μπερδεύεις κλέφτη από αστυνόμο
κι όμως πουλάς στην τύχη κάθε σου στιγμή
γυρνάει σβούρα το κορμί σου
μιλάς και χάνεις τη φωνή σου
και δεν υπάρχει πια κανείς για να σου πει

ZORBA THE FREAK

R' n' R' στο κρεβάτι

Γουστάρω να σ' ακούω κούκλα μου όταν μιλάς
να αληθωρίζουν μάτια όταν στην πίστα πηδάς
γουστάρω όταν ακούω "Αχ, τι παιδί είν' αυτό! "
γιατί εσύ ξέρεις στο κρεβάτι τι θα πει ροκ εντ ρολ

Στα σκοτεινά δωμάτια είν' η ψυχή μας γυμνή
και δεν χωράν εκεί μυστικά
και συ μονάχα ξέρεις πως η αλήθεια είν' εκεί
που η μοναξιά μου στον καθρέφτη κοιτά

Γουστάρω που όταν κλαίω δεν ρωτάς το γιατί
γιατί εσύ ξέρεις πως ο πόνος μου έχει αιτία τυφλή
γουστάρω σαν γατούλα όταν μου παίζεις κρυφτό
κι όταν φοβάμαι μην σε χάσω να μου λές "σ' αγαπώ"

Στα σκοτεινά δωμάτια είν' η ψυχή μας γυμνή
και δεν χωράν εκεί μυστικά
και συ μονάχα ξέρεις πως η αλήθεια είν' εκεί
που η μοναξιά μου στον καθρέφτη κοιτά

Το ξέρω πως δεν είμ' αυτός
που πάνω του θα στηριχθείς
ούτε λεφτάς κι ίσως γυρνάς
πιωμένο μες στα μπαρ να με βρεις

Όμως εγώ θα σου μετρώ
της πόλης το σφυγμό μ' αγκαλιές
θα σου χαϊδεύω το μυαλό
με χίλιες και μια νύχτες γλυκές

Στα σκοτεινά δωμάτια είν' η ψυχή μας γυμνή
και δεν χωράν εκεί μυστικά
και εκεί να σ' αγαπάω ξέρω κούκλα μου εκεί
την μοναξιά μου στον καθρέφτη όταν σπάς

Φτωχόπαιδο

(Π.Σ. Β.Πετρίδης)

Τη δύναμή σου πουλάς σ' ένα γιαπί
φορτώνοντας τσιμέντο και λάσπη το κορμί
κλειδώνεις σπίτι με πόνο την καρδιά
και κατεβάζεις τα ρολλά
και στα όνειρα σιωπή
ζητάς ελευθερία "Αέρα" "Αλβανία"

Ο πόθος σου με γκόμενας μορφή
αυτό που για άλλους είναι καθημερινή ζωή
μα ειν' η τσέπη άδεια κι η κούραση σφυρί
θέ μου θα τόθελες θα τόθελες κι εσύ
λιγάκι να γλεντήσεις σαν άνθρωπος να ζήσεις

Συνήθισες να περπατάς σκυφτά
κι ο ινστρούχτορας σου φέρεται γλυκά
δύναμη κόμμα, αγώνας και φωτιά
κι ο κουλτουριάρης στα μπάρ να σ' αγαπά
όταν το βράδυ η μοναξιά
τα σώβρακά σου πιτσιλά

Σε μια σκοπιά στο Ελληνικό στρατό
σκλάβος ανώνυμος του δεκανέα και εδώ
κοιτάς με δέος ένα τυχαίο φρικιό
να φεύγει τρέχοντας απ' τον τρελογιατρό
κουνώντας το χαρτάκι
το Ι5 το μικράκι

Σε φάμπρικα πιάνεις δουλειά
μα κάποια ανύποπτη και σκοτεινή βραδυά
αναρχικοί βάζουν φωτιά
τ' αφεντικό σου πανικός ... χωρίς λεφτά...
ένα θηρίο σε καλεί... νιώθεις μια άγρια ηδονή

Άνεργος τώρα ζητάς καινούργια αρχή
με σλήπιν μπαγκ στον ώμο φίλος από παιδί
κουτσά στραβά σου λέει τη βγάζω καθαρή
μα είναι δικιά μου δικιά μου η ζωή
κι εσύ να περιμένεις
με γνώση ότι πεθαίνεις

Εφημερίδα ... φωτογραφία μικρή, μιλάει για σένα για κάποιον πωλητή
ήτανε βράδυ, ήτανε κι η βροχή
τ' αφεντικό παρθένα, στο πρώτο της φιλί
"με λήστεψε" τους λέει "το πιο καλό παιδί"

Ο αλέκτορ λάλησε την τρίτη του φορά,
το κόμμα τώρα σε διαγράφει βιαστικά,
οι σύντροφοί σου ; "μα ήταν φύση αναρχικιά"
"αυτά, απ' τ' άλλα, εκείνα ,
συμβαίνουνε κι αυτά"
Μνήμες, καπνός, αμφιβολία καμμιά.
Μονάχ' ακόμα μία, ...μελανιά
σε μιας εφημερίδας τη γωνιά.

Απογοήτευση

(Π.Σ. Παντελής Δεληγιαννίδης)

Κανένα δεν πειράζω και εγώ πάντα προσπαθώ
να μην ενοχλώ τον άλλο και μονάχος να τη βρω
μα πάντα κάτι θα μου τύχει πια δεν ξέρω τι να πω!

Σε όλα όσ' αρχίζω, κάτι δεν πάει καλά
ενώ στην αρχή είν' ωραία, στο τέλος πάν στραβά!
και βάφονται όλα μαύρα αχ κι εγώ απ' την αρχή ξανά

Κοντεύει να μου στρίψει, τι 'ναι τούτο το κακό
μ'αρρωσταίνει με πειράζει, και δεν ξέρω τι να πω!
Στο τέλος θα πιστέψω πως για όλα φταίω εγώ!

Μίκη Μάους

Ω Μίκη Μίκη Μάους ευφυή
ω Μίκη Μίκη άξιον εστί
για πάρτι σου ένα ροκ εν ρολ
με 12 μετράκια από sol

Μια τούρτα αλά κρεμ σοκολά,
την ώρα που λες τα πολλά
που με χέρια ψηλά
το παίζεις ο Μπαχ και καλά

Με χρέος συμφωνίες τρείς.
Λαϊκοκλασικιστής.
Ξερνώντας μ' έναν ήχο κοινό
το δήθεν μέγα μυστικό.

Συνθηματολογίες επικές,
σε πέντε νοτούλες γλυκές.
Για μέλλον πουλάς,
αυτά που πουλιόντουσαν χθες.

Δαυϊδ με σφεντόν' από La
στις νότες το παίζεις Γολιάθ
κι ενώ ο Τσιτσάνης παίζει καθιστός
εσύ το παίζεις μουσουργός

Κουλτούρα και πολιτικά
και ψήνεις τον κόσμο μ' αυτά
και γεύεσ' εσύ του Μάρκου τη γνήσια πενιά

Κορίτσι μου κάτσε καλά !
βρε αγκάλιασέ με κι ασ' τα πολλά
Τα βρίσκαμ' ωραία ως τα χθες
και τώρα καλημέρα δε λες

Βρε πρόσεχε μ' αυτούς τους τρελούς
που τ' όνειρό τους είναι να μη ζουν
και για επάγγελμά τους δηλώνουν "Ο ΣΩΖΩΝ ΛΑΟΥΣ"
και για επάγγελμά τους δηλώνουν "Ο ΣΩΖΩΝ ΛΑΟΥΣ"

Clown

I'm sittin' by the river
I'm feelin' cold 'n' iced
you never said you leave me
but I saw it in your eyes

The night ain't no more friendly,
the clounds spinnin' around
my soul, so cold and rainy,
my hearts bits falling down

But I'll be sailin'
good by wavin'
to me the clown

I had some love to spend for
you took it all away
your mouth never realy asked
but you had your own way and now

I'm sittin' here wonderin'
how feelings fade around us
how suddenly it seems to forgot
the dreams you said you found.

But I'll be sailin'
good by wavin'
to me the clown

Άντε... και καλή τύχη μάγκες!...

(Π.Σ. Αλέκος Αράπης)

Ληστέψανε την τράπεζα
και τι με νοιάζει εμένα
δεν είμαι με κανέναν.
Σου λέω καλά της κάνανε
γιατί μας προκαλούσε...
γεμάτη εκατομμύρια, ενώ κι ο Θεός πεινούσε!

Περαστικοί, αδιάφορα,
εκάτσαν κι εκοιτούσαν.
Του διευθυντή της οι κοιλιές,
κι αυτούς τους ενοχλούσαν.

Κάποιος πανικοβλήθηκε
μπας κι ήτανε ο γυιός του
κι ο ιδρωμένος λογιστής,
μπας κι ήταν ανεψιός του
κι όσο για τον ταμία
που πήγε ν' αμυνθεί,
όταν αναρωτήθηκε για ποιόν και το γιατί,
"στα τέτοια μου" ψυθίρησε
και γέμισε τις τσάντες.

"Άντε και καλή τύχη μάγκες!"
Στο μπάτσο βλέπεις πέρασε μονάχα η κοροϊδία,
να έχει την ψευδαίσθηση πως είναι εξουσία,
και τώρα η χήρα του με δυο ορφανά,
με τρεις κι εξήντα σύνταξη, τη μοίρα βλαστημά
και μια γνωστή αιτία...

Ψωρο-κορώνα-γράμματα
στο τζόγο της ζωής
"Επάγγελμα;" "Ποιό επάγγελμα;"
"Τί επάγγελμα;" "Ληστής"

Τα τέρατα δικάστηκαν με μάρτυρα την πείνα,
αποκλεισμένα μια ζωή σε ακούσια καραντίνα.
Η απελπισιά περίστροφο και σφαίρες της, οι ανάγκες
Άντε... και καλή τύχη μάγκες.

ΧΩΡΙΣ ΜΑΚΙΓΙΑΖ

Γυναίκα

Είσαι εκεί μέσα στο όνειρο
είσ' αλλού μέσα στου όχλου τη βουή
στο φιλί του ανώνυμου
και σ' αυτόν που πάντα για σένα είναι εκεί

Πάνω σου άτσαλα,
σώματα θα προσγειωθούν
για αυτό γίνε εσύ χώμα γόνιμο
άδοξα τ' άνθη τους πριν μαραθούν

Γυναίκα μεσολάβησε στον άντρα και τη γνώση
σαν προβολή του όφι
δυστυχώς ο πλούσιος τω πνεύματι
έβαλε στόχο ιδανικό Θεό

Γυναίκα γίνε η ανασταλτική αιτία
γιατί τελειώσανε τ' αστεία
ο στόχος άλλαξε
και μετατράπηκε σε από μηχανής Θεό

Blues

Κρυμένη θα 'ναι η ψυχή
κι αυτό το βράδυ
ιδρώτας, βρίσκεις αγκαλιά ερωτική
χαρακτηριστικά γνωστά
μα άγνωστο χάδι
σε κάποιο μπαρ, σε κάποιο μαγαζί

Τις περισσότερες φορές
το περπατάς μονάχος
μα τούτη η νύχτα
είναι δύσκολη να βγει
διαλέξεις σε διαλέξουνε
δεν θα υπάρχει λάθος
ίδιο νερό άλλη πηγή

Μ' ένα σουγιά άγρια μεσάνυχτα
χωρίς πολλά πολλά γιατί
χωρίζεις τα όμορφα απ' τα άσχημα
αφού για σένανε η πλάστιγγα
θα γέρνει πάντα προς τη γη

Τη ζωή σου στην πασάρανε
αυτή είναι κι αν σ' αρέσει
τυχαίο σπέρμα αισθάνεσαι
απρόσωπου γονιού
γυναίκα μοιάζει ο θάνατος
που σ' έχει προκαλέσει
κι έτσι τον κυνηγάς παντού

Αχ δεν ξέρεις πότε έρχεται
ή φεύγει μια ευκαιρία
για σένα οι πλούσιοι είν' έξυπνοι
και βλάκες οι φτωχοί
κόβεις το γόρδιο δεσμό
για ασήμαντη αιτία
μήπως πιστέψεις τη ζωή σου
πως την κυβερνάς εσύ

Μ' ένα σουγιά άγρια μεσάνυχτα
χωρίς πολλά πολλά γιατί
χωρίζεις τα όμορφα απ' τα άσχημα
αφού για σένανε η πλάστιγγα
θα γέρνει πάντα προς τη γη

Αποκάλυψη

Κανένα φυλαχτό, δεν είχε ρόλο στη ζωή μου η τύχη
δικτάτορα είδα τον τρελό
και την αμόρφωτη εξουσία συμβουλές να δίνει
Το κράτος νόμιμο ληστή
και τη βλακεία εξυπνάδα να πουλάει στους δρόμους
σε τραγωδία να παίζουν κωμικοί
και για την Μήδεια να διαδηλώνουν
μανάδες και να την αθωώνουν
είδα αδύναμους να ξεσπιτώνουν
και τη γη να ισοπεδώνουν

Όταν το σήμερα σωστό
την άλλη μέρα βγαίνει λάθος
Στην Αφρική veto λευκό
μα στη ζωή σου το χαρτί είναι μαύρο
όταν η αλήθεια μια διπλή
μια πληρωμένη γνώση απ' άκρη σ' άκρη
τον αυστηρό όταν κριτή
στην εξουσία συναντάς αυλάρχη
τον επαναστάτη κομματάρχη
την αποκάλυψη ρουτίνας μάχη
την αποκάλυψη ρουτίνας μάχη

Βλέπω λαούς
εμπόρευμα να κρέμονται σαν τα σφαχτάρια
ναό του Σολωμόντα κι αρχηγούς
να παίζουν τη ζωή μας στην αυλή στα ζάρια
βλέπω χιλιάδες πια Χριστούς
που την αγάπη τους μ' ένα μαστίγιο αλλάζουν
αγαπάτε αλλήλους ως εαυτούς
σε βιτρίνα του μουσείου σκουριάζουν
τα θεμέλιά μας τα τραντάζουν
και τέσσερις ιππότες να καλπάζουν
την Αποκάλυψη φτιάχνουν

Άλι

Ο Άλι μαθαίνει που 'ναι το Ισλάμ
κουβέρτα κουρέλι προσκυνάει τον Άλλάχ
μπουζούκια και ντίσκο ρατσισμό αλά Γκρεκ
κι ο Άλι μαθαίνει ντεμέκ

Από άλλη θρησκεία προσγειώθηκε εδώ
φοράει κελεμπία μα και γραβάτα καρώ
Στο Αράμπια είναι μη σε πάρει ο ύπνος θα ξημερώσεις αλλού
κι έτσι ο Άλι ματώνει παντού

Άλι αλί Άλι αλί Άλι αλί-μονο που
ο Άλι ματώνει παντού

Σέρβιρε coffee ξένε που πας
στο αλλοδαπών ευθεία
με ολίγη από τας- κεμπάπ
κι όλα μοιάζουν οικεία προς ανατολάς
μα τώρα κυρίες και κύριοι
ο Άλι ματώνει για μας

Άλι αλί Άλι αλί Άλι αλί-μονο που
ο Άλι ματώνει για μας
ο Άλι ματώνει για μας

Της Εθνικής συμφιλίωσης

Δώδεκα μέτρα από την πόρτα σας
και σας πέρα βρέχει
με το γνωστό τροπάριο
του λόγος δεν πέφτει
κι ο μήνας εννιά
νά 'στε καλά
κι ας πάει να φάει τα μούτρα της
κι ετούτη η γενιά

Βρασίδα Λούλη και Τέλη
αρκεί να τρώτε απ' το μέλι
της μόδας ρεμπέτ-ασκέρι
αρκεί να τρώτε καλά

Δώδεκα μέτρα από την πόρτα σας
φωτιά στο χημείο
κι αυτοί που ξεχαστήκανε
στο Πολυτεχνείο
φαντάσματα, πια αντιστασιακά
πλανιώνται στην πλατεία
πρώην Ε.Α.Τ.-Ε.Σ.Α.

Βρασίδα Λούλη και Τέλη
μπορεί να τρώτε απ' το μέλι
μα που και που να σας μέλλει
αν κάτι πάει στραβά

Δώδεκα μέτρα από την πόρτα σας
κι ο νους ταξιδεύει
μπουχτίσατε απ' αντίσταση
και δε σας περισσεύει

Επληροφορήθην
ότι ομάς αναρχικών
ενεκλείσθη εις το Πολυτεχνείον
με σκοπό τη δημιουργία
ψευδών εντυπώσεων
όσον αφορά την τάξιν
ασφάλειαν και ήπιον κλίμα
των πολιτών.

Χρόνια πολλά, στο σπίτι καλά
και στου κουφού την πόρτα βρόντα ξανά μανά

Βρασίδα Λούλη και Τέλη
αφού η μαμά σας το θέλει
να φάμε απ' το ίδιο καρβέλι
με τη γενιά του ΕΑΜ
να φάμε απ' το ίδιο καρβέλι
με τη γενιά του ΕΔΕΣ ... κάτι πράγματα.

Ποιοί είσαστε εσείς

Ποιοί είσαστε εσείς
που τα λόγια μας
τα κάνετε μπροσούρες
οτοβλεψίες, κρυπτομούρες
μ' ένα καλάμι στα μπαλκόνια
για άνοιξης λέτε χελιδόνια
Ποιοί είσαστε εσείς

Ποιοί είσαστε εσείς
που τα λόγια μας
συνεντεύξεις σε φυλλάδες
και άρες μάρες κουκουνάρες
να σας το πω κωλοαγάδες
απόκληροι παραμυθάδες
Ποιοί είσαστε εσείς

Ποιοί είσαστε εσείς
που τα λόγια μας
κάνετε σύνθημα για βία
τρελή μυθολογία
κράτος εν κράτη αστυνομία
πρόσεχε φίλε τη γωνία
μη συγκρουστείς

Ποιοί είσαστε εσείς

Βία στη βία
βία μη βία
η αμοιβή χα
Βία στη βία
η αμοιβή χα
βία μη βία
Μη μπερδευτείς
η αμοιβή χα
βία στη βία
Ποιοί είσαστε εσείς

Welcome to the show

Welcome to the show,
welcome to the show
Εδώ μετράνε μόνο τα σφάλματα ημών
κι όλα τ' άλλα φήμες
εικοσιεννιά στατιστικών
άλλα σταθμά στα μέτρα
του ποιός ανάλογα με ποιόν

Welcome to the show
normal το σκηνικό
welcome to the show

Απ' όλα έχει ο θίασος
αναρχικούς με φάκελλο ανοιχτό
θηριοδαμαστή το γιό του Παπαχρόνη
με γάλα ραδιενέργειας βυζαχτό
σε γυάλα το μωρόψαρο να μη δαγκώνει
αιμομιξία σ' ανώνυμο χωριό
μαύρο γυαλί να μην τυφλώνει
των αποβλήτων το ακτινοβόλο ον
σε πλανιτάριουμ κι ο πόλεμος των άστρων
για τ' άγρια γούστα των μιλιταριστών

Welcome to the show
normal κοινωνικό
welcome to the show

Διαθέτουν για bus-class κτηνοβασία
πατέρα κόρη μ' αδερφό
για special show
να δεις θα φταίει η τριλογία
sex, drugs, Rock'n'roll
ψευδαίσθηση καμιά δεν τους αγχώνει
μέταλλο κρύο που δεν λιώνει
πυρηνικό το μανιτάρι, ένα λουλούδι
θα στο πουν κι αυτό
κι ο θίασος μεγαλώνει
το κρέας μας αρχίζει να το τρώει ωμό

Welcome to the show
normal κοινωνικό
welcome to the show

Τα σιγανά ποτάμια

Βρ' ας ήτανε τη μοίρα μου για λίγο να γελούσα
και του Χριστού τους πειρασμούς εγώ να τους περνούσα
διωγμένος με το διάολο στην έρημο χαμένος
και σου 'λεγα μετά εγώ ποιός θα 'ταν κερδισμένος

Θα άναβα ένα ναργιλέ να μαστουριάζαν όλοι
δαιμόνια, καλλικάντζαροι μαζί κι αρχιδιαβόλοι
και θα 'χε πέντε γκόμενες καθένας μας παρέα
να φτιάχνουνε χορεύοντας του σιναφιού τα σέα

Θα φώναζα να 'ρχόντουσαν κι όλα τα φιλαράκια
για να μην ενοχλούμε πια της πόλης τα παιδάκια
γυναίκες να γουστάρουνε του άντρα τα τερτίπια
και στο τσαρδί του σατανά θα στήναμε ξενύχτια

Μετάξι από κινέζικα παλάτια θα φορούσα
με φούντα Καλαματιανή και μαύρο από την Προύσα
και θα 'χα και τα όργανα στη διαπασών να παίζουν
του κόσμου όλοι οι αμαρτωλοί τι χάνουνε να ξέρουν

ΤΑ ΜΠΛΟΥΖ ΤΟΥ ΠΡΙΓΚΙΠΑ

Το μπλουζ του εργατόπαιδου

Είναι η ώρα που ξυπνάνε τα φαντάσματα κι εγώ γυρνάω μόνος
και δεν υπάρχει πια στο δρόμο μου ψυχή να μου μιλήσει ζωντανή
λίγη χαρά, παιδιά γεννιούνται, πόλη άκου πως κρυώνουν
και οι αγώνες μου αντάλλαγμα μου δίνουνε μια τόση δα ζωή

Σαν τίμιος δουλευτής γρήγορα τό 'ριξα σ' ανάγκης λοβιτούρες
και το κρασί μου το ξερνάω κάθε νύχτα που δε βρίσκω το γιατί
το έπαιζα περήφανος και τώρα ρεβεράτζα, χαιρετούρες
σαν να μην έφτανε που δε χορταίνω μήτε και το πιάτο το φαί

Συνέχεια μπερδευόμουνα μ' αυτούς που εμπιστευόμουνα
ώσπου τα χρειάστηκα και αναγκάστηκα να δω φάτσα με φάτσα τη ζωή

Συνέχεια αδικημένος αισθανόμουνα πως μ' είχαν κοροϊδέψει
στα παραμύθια είχα μείνει της τιμής και τιμημένης εργατιάς
ώσπου μια μέρα τις ανάγκες μου που άτσαλα με είχαν δραπετέψει
μια αγάπη ανέβασα στη θέση τους απ' όλα και απ' όλους πιο ψηλά

Συνέχεια μπερδευόμουνα μ' αυτούς που εμπιστευόμουνα
ώσπου τα χρειάστηκα και αναγκάστηκα ν' αλλάξω νοοτροπία και μυαλά.

Η παράγκα του Θωμά

Νά 'μαστε στα ίδια μονοπάτια
νά 'μαστε στην ίδια γειτονιά
νά 'μαστε και στα χρυσά παλάτια
α, και στην παράγκα του Θωμά

Νά 'μαστε στα ίδια τα λημέρια
νά 'μαστε αν γίνονταν παντού
νά 'μαστε του κόσμου τα ξεφτέρια
πλούσιοι από γεννησημιού

Νά 'μαστε τι να 'μαστε κανένας δεν το ξέρει
μωρό μου είσαι τα θαύματα που μου 'χουνε προσφέρει
Άναφτο κουκλίτσα μου και μην ακούς κανένα
άναφτο, άναφτο κι έλα προς τα μένα

Νά 'μαστε μαστούρια όλη νύχτα
ξέροντας εμείς το μυστικό
κι όπου θες τα δίχτυα σου άντε ρίχτα
να λιποθυμίσεις το χωριό

Νά 'μαστε τι να 'μαστε κανένας δεν το ξέρει
μωρό μου είσαι τα θαύματα που μου 'χουνε προσφέρει
Άναφτο κουκλίτσα μου και μην ακούς κανένα
άναφτο, άναφτο κι έλα προς τα μένα

Αν ήσουν φίλος

Αν ήσουν φίλος για παρέα διαλεχτή
υπομονή θαρχόταν κι η σειρά σου
μα 'σύ προτίμησες να κάνεις το παπί
και έπαιξες ρόλο μάγκα ξύπνιου και καπάτσου

Έκλεψες μαύρο απ' την καβάντζα του Στρατή
κι ύστερα τα 'ριξες στην γκόμενα του Τάσου
αν είναι νάρθει όπως λένε θε να 'ρθεί
και θα σε στείλω μάγκα πίσω στη μαμά σου

Είμαστε ωραία και αλανιάρικα παιδιά
αλλά αν γουστάρεις είμαστε κι από τα άλλα
κι αν εσύ τώρα πλατσουρίζεις στα ρηχά
εμείς γνωρίσαμε και κύμματα μεγάλα.

Ζεϊμπέκικο Μπλουζ

Αφού το ξέρω πως με θες
αυτή τη νύχτα ταιριαχτά όλα θα πάνε
αχ και πες τα μου και γιατί δεν μου τα λες
αφού μ' αυτό το παραμύθι κι οι παπάδες ‘μολογάνε

Μαστούρα και γλυκιά βραδιά
όχι μικρό μου τίποτα μη σε φοβίζει
βρε έλα πες τα μου και γιατί δεν μου τα λες
άσε τη νύχτα να μας πάει και για μας ν' αποφασίζει

Φοβάσαι μήπως και θιχτείς
άφησε λίγο το κορμί σου να σε πάει
βρε έλα πες τα μου και γιατί δεν μου τα λες
της ηδονής την ώρα κούκλα μου κανένας δεν μιλάει

Το μπλουζ του παλιοκάραβου

Πήρε σβάρνα κι αρμενίζει παλικάρι απ' τη γωνιά
σαν παλιό καράβι τρίζει που στον ύφαλο χτυπά
μοιάζει πλοίο στοιχειωμένο
στου πελάγου τ' ανοιχτά

Έχει χάσει τιμονιέρη κι η φουρτούνα το χτυπά
κι ένα αόρατο μαχαίρι μπαίνει όλο πιο βαθειά
μοναχός, μοναχός και δίχως πρύμα
βάζει πλώρη, πλώρη για το πουθενά

Μια ψευδαίσθηση ήταν ότι είχε από τη φυλακή
με το διάολο εργοδότη για να πιάσει την καλή
είν' αργά και στου χάρου το λιμάνι
άραξε τώρα να ξεκουραστεί

Ο Χαρμάνης

Χαρμάνης κι άφραγκος μεσάνυχτα Αθήνα
κι ούτε ένας φίλος δεν υπάρχει πουθενά
Χριστέ μου βόηθα να περάσει τούτη η νύχτα
κι έχω τον πόνο για μονάχη συντροφιά

Νομίζω άδικα τις ώρες μου πως χάνω
και κάθε μέρα μπαίνω όλο πιο βαθειά
και μια γυναίκα να τα βρούμε πόσο κάνουν
δεν βρίσκω Θε μου ή δεν υπάρχει πουθενά

Στο δρόμο οι φάτσες μακρινές είναι και ξένες
και δεν γουστάρω να παίρνω μέρος στα κοινά
ίσως να 'ρθούνε οι καλύτερες ημέρες
πάντως για μένα τούτη η νύχτα είναι κακιά

Το μπλουζ του Ρουμπόλα

Στης εκκλησίας τα στενά πίσω απ' τον Άη Νικόλα
εψές το βράδυ πιάσανε το Νίκο το Ρουμπόλα
στημένη του την είχανε στης γκόμενας το σπίτι
κι ο Άη Νικόλας έχασε το πιον ωραίο αλήτη

Βρε Νικόλα βρε Ρουμπόλα, κοίταξε να ιδείς
από γυναικείο στόμα, πήγες να τη βρεις

Προτού καλά καλά να μπει να πιεί ένα τσιγαράκι
βραχιόλα του περάσανε Παρασκευή βραδάκι
και στον Άη Νικόλα τώρα πια κανείς δε τραγουδάει
αφού του Ρούμπου η φωνή στα σίδερα σκορπάει

Βρε Νικόλα βρε Ρουμπόλα, κοίταξε να δεις
από γυναικείο στόμα, πήγες να τη βρεις

Το μπλουζ του Άη Ονούφρη

Ανέβηκα ανέβηκα ψηλά στον Άη Ονούφρη
για να του πω για κείνηνε τη λύση μπας και μου 'βρει
Άγιε μου Ονούφρη άγιε, πες μου τι να της κάνω
αν δε μου δώσει ένα φιλί θα πέσω να πεθάνω

Κάποτε ίσως να το ιδεί πόσο με 'χει αδικήσει
μα τότε ίσως να 'ναι αργά κι άλλη να 'χω φιλήσει

Άγιε μου Ονούφρη ορκίζομαι άλλη δε θα κοιτάξω
τα πιο γλυκά μου τα φιλιά για αυτή θα τα φυλάξω
Κι αν τύχει και την αρνηθώ κατάρα ρίξε απάνω
ξανά να μην αγαπηθώ και μόνος να πεθάνω

Κάποτε ίσως να το ιδεί πόσο με 'χει αδικήσει
μα τότε ίσως να 'ναι αργά κι άλλη να 'χω φιλήσει

Το μπλουζ του αποχωρισμού

Απόψε τόσο μόνος να 'μαι
και συ να λείπεις μακριά
σαν να 'ναι τώρα το θυμάμαι
το τελευταίο όταν μου 'πες έχε γειά

Ήτανε τρεις θυμάμαι Απρίλη
κάποια Δευτέρα αλλιώτικη
κι ήτανε κάπου προς το δείλι
όταν δακρύσαμε στο τελευταίο φιλί

Μεγάλωσες μες στα σαλόνια κι έμαθες
στο πάρκο με τα περιστέρια
με τον αλήτη πού 'μπλεξες τι γύρευες
αφρόψαρο στα φουσκονέρια

Κάποτε κύλαγε το αίμα
μέσα στις φλέβες μας καυτό
τώρα συμβόλαιο με το ψέμα
έχουμε κάνει εσύ εκεί κι εγώ εδώ

Μα αυτή τη νύχτα ώρα μία
όπου κι αν είσαι θα αισθανθείς
το κάλεσμά μου σαν μια υποψία
μες στο σκοτάδι στα τυφλά να σε καλεί

Μεγάλωσες μες στα σαλόνια κι έμαθες
στο πάρκο με τα περιστέρια
με τον αλήτη πού 'μπλεξες τι γύρευες
αφρόψαρο στα φουσκονέρια

Κρίμα το παιδί

Η γκόμενά σου είναι χαζή
και συ μοιάζεις με τσόντα
υπαλληλάκος δηλαδή της τάξης 3 και 80
Έγινες σοβαρό παιδί μ' αφεντικού μουσούδα
βαρύ πεπόνι δηλαδή και με χοντρή τη φλούδα

Βρε ώπα κρίμα το παιδί
Βρε ότι κάτσει κι ότι 'ρθει
Ασ' την καρδιά σου να τα πει- κι αμόλησε καλούμπα

Απ' τό πρωί απ' τις 7 μου ντύνεσαι στην πένα
και τρέχεις φίλε για δουλειά στου ταύρου την αρένα
Μοιάζεις με μούμια Αιγυπτιακή - με μαραμένο φύλλο
πιες να ξεδώσεις βρε παιδί - κι αν θες παίξε και ξύλο

Βρε ώπα κρίμα το παιδί
Βρε ότι κάτσει κι ότι 'ρθει
Ασ' την καρδιά σου να τα πει- στο χθεσινό σου φίλο

Ξημέρωμα ζητάω καιρό να σούρθω με κιθάρες
τω καίσαρι του καίσαρος καιρός γι' ανωμαλάρες
άσε τα πως και τα γιατί και πάμε γι' αμαρτία
για να αιστανθούμε δηλαδή εν πλήρει απαρτία

Βρε ώπα κρίμα το παιδί
Βρε ότι κάτσει κι ότι 'ρθει
Ασ' την καρδιά σου να τα πει- εδώ στην κομπανία

ΑΝΤΕ ΚΑΙ ΚΑΛΗ ΤΥΧΗ ΜΑΓΚΕΣ

Ετούτη η πόλη

Ετούτη η πόλη με τρελαίνει
που υπνοβατώντας περιμένει
Με γκρίζο χρώμα χρώμα αρρωστημένο
Ανίατα βρώμικο κελί μεγενθυμένο

"Σου λέω φύγε ρε φύγε ρε φύγε ρε φύγε από δω"
"Σου λέω φύγε ρε φύγε ρε φύγε ρε φύγε από δω"

Χωρίς διαφάνεια σωτηρίας
παλεύει με ρυθμό αοριστίας
Ρουφάει μ' αγωνία-αναπνέει
κι αντί να περπατάει-παραπέει

"Σου λέω φύγε ρε φύγε ρε φύγε ρε φύγε από δω"
"Σου λέω φύγε ρε φύγε ρε φύγε ρε φύγε από δω"

Στους υπονόμους των ψυχών της
ο Προμηθέας αρουραίων δεσμώτης
και αντί φωτιά μοιράζει ανία
και σημάδια τυφλά για τον νέο Μεσσία

"Σου λέω φύγε ρε φύγε ρε φύγε ρε φύγε από δω"
"Σου λέω φύγε ρε φύγε ρε φύγε ρε φύγε από δω"

Πες μου αν θέλεις κάτι

Πες μου αν θέλεις κάτι
Πες μου κάτι, κάτι απλό μα αληθινό
Πες μου έχω ξεχάσει πως σε λένε
και που μένεις θηλυκό

Πες μου αν θέλεις κάτι
έστω ένα κάτι
Πες μου αν θέλεις κάτι
Κάτι ωραίο κάτι απλό μα αληθινό
Και 'γω μπορώ ναι εγώ μπορώ
να σου δώσω αγάπη

Πες μου δεν το βλέπεις
πως φοβάμαι το σκοτάδι στο κενό
για ποια επανάσταση μιλάμε
που προσπαθώ όρθιος να σταθώ

Ο χαφιές

Λάσπη ο σκοπός σου
το χνάρι που άφησα για σένα χαφιέ
Πίσω μου πάντοτε θα 'ναι ο προορισμός σου
αλλά δικιά μου η αγάπη που σου λέει ποτέ

Θα ψάχνεις να με βρεις στα bar
μ' αλκοόλ της προδοσίας
Μα 'γω κρυμμένος σε κορμιά
και φίλων όνειρα γλυκά
Θα σε τυφλώνω μ' ένα flash ακολασίας

Γιατί δικιά μου η ακριβή ηδονή
δικοί μου οι ψυχοχειρουργοί
με την αρρώστια μου υγιή
να σε κρατάω στο κορμί
να ψάχνεις μες στον πάτο κάθε ακαθαρσίας
νομίζοντας πως θα με βρεις
μεσ' στα σκατά, σκατό της εξουσίας

Μόνος σου με σένα
μια γλώσσα είναι το κορμί σου όλο χαφιέ
και όσα κερδίζεις μοιάζουνε να 'ναι χαμένα
ο φόβος και τα φράγκα σ' έκαναν λακέ

Δεν ξεχωρίζεις πια
τι 'ναι σωστό τι λάθος
και τη χεσμένη τους ποδιά
το στόμα σκύβει και φιλά
του κοπρολάγνου τη χαρά
στην 'κάναν πάθος

Ερωτικό

Με κομμένη αναπνοή - ιδρωμένο το κορμί
σε πλησιάζω ακροβατώντας - με ρυθμό σιωπής
Η αυπνία μου υγρή - ράβει νύχτα την πληγή
μην τυχόν την ψηλαφίσεις και μου φοβηθείς

Το έργο μοιάζει να 'ναι ατέλειωτο
και μόνο εγώ είμαι θεατής
στους διαδρόμους του θεάτρου σου
να μαζεύω τα κομμάτια σου
να στα δώσω όταν θαρθείς

Άλλοτε κι αλλού μην πεις
θα χαθούμε μην αργείς
Με λυγμό που μοιάζει ανώδυνος
προσπαθείς να μ' αρνηθείς

Κι είναι ο φόβος μου διαρκής
με φωνάζεις κι απορείς
Ξέρω θες να μ' αγαπήσεις
και κλαις που δεν μπορείς

Το έργο μοιάζει να 'ναι ατέλειωτο
και μόνο εγώ είμαι θεατής
στους διαδρόμους του θεάτρου σου
να μαζεύω τα κομμάτια σου
να στα δώσω όταν θαρθείς

Αυτοί μιλάν

Αυτοί μιλάν την ώρα που ο ήλιος
έγυρε το χάος ν' ακουμπήσει
την ώρα που εγώ σε προσκυνούσα απελπισμένος
για ζωή
Και μιλάν την ώρα που άλλος
ένοιωθε το φως που πάει να σβύσει
την ώρα που το χάος την αγάπη του ήλιου
αυτό θα τη χαρεί
Οι συντεταγμένοι, μετέωρη λογική
το χρόνο με σκοτάδι στα υπόγεια μετράνε οι ειδικοί
Αυτοί μιλάν κι εγώ μαθαίνω πως να ψηλαφίζω
το σκοτάδι
Σημείο αναγνώρισης μονάχα θα 'ναι η σαρκική επαφή
Πριν λουφάξει ο ήλιος, και στο χάος δώσει
το ρόλο του πατέρα
Σε μας να μείνει άγιο κάλεσμα
η ανθρώπινη φωνή
Σκύβει το κεφάλι η σκέψη να οξυνθεί
Η γλώσσα μας απ' αύριο
σε διάλεκτο θα είναι της σιωπής

Απροσάρμοστοι

Στο καζανάκι τα χοντρά και περιττά κομμάτια
σκαλίζοντας τις τσίμπλες απ' τα μάτια
με το μυαλό στης άμμου τα παλάτια
'79 μηδέν καράτια
Σ' ένα τροφείο μουσικής πέντε έκθετα
ξυνόγλυκα ατσούμπαλα αλλά έμμετρα
με συμπεριφορά ανάρμοστη '80 οι πρώτοι Απροσάρμοστοι

"Και οι Απροσάρμοστοι θα βγουν με τσαμπουκά
να σας τα πουν σταράτα"

Αδρομολόγητος καυτού απωθημένου λίβας
σκάει σα μπάτσος σ' άσπρο μάγουλο ο Δαρίβας
σε πολιτείες rock έφτιαξε ο Αράπης λάσσο
καουμπόικο κι από χορδές του ιδιοφυούς του μπάσσο
Σ' όλα τα πιάνο γενικά, σύνθια και πίου-πίου
ο ευαγγελιστής Λουκάς-μπουμπούκι του ωδείου
τεμπέλης και ανάρμοστος, ο τρίτος απροσάρμοστος

"Και οι Απροσάρμοστοι θα βγουν με τσαμπουκά
να σας τα πουν σταράτα"

Κοντά ο διαφορετικός με τας δικές του φρένας
τας σώας που λένε κι αβλαβής, ο εραστής της παρακμής
και ο Βασίλης μουρμουρά: Εγώ είμαι ο Κανένας
και σκάει μύτη ο Οδυσσεύς το παίζει κυκλωπάκι
με τα ακόρντα του Βασίλη για μαγιά
από Stato της Fender και κουτιά
μας προβιζάρει το ηλεκτρικό τρυπάκι

"Και οι Απροσάρμοστοι θα βγουν με τσαμπουκά
να σας τα πουν σταράτα"

Οι Απροσάρμοστοι υπάρχουν πάντα εκεί
εκεί όπου αρμόζουν οι καιροί
κι όσο σ' αυτό το ελληνικό αλισβερίσι
γαμήσι και χασίσι επιστροφή στη φύση
Άρρωστοι, άρρωστοι, άρρωστοι κι η ίδια
η αιώνια γεύση η άρρωστη
1990 κυρίες και κύριοι

"Οι Απροσάρμοστοι θα βγουν με τσαμπουκά
να σας τα πουν σταράτα"

ΕΝ ΑΡΧΗ ΗΝ Ο ΛΟΓΟΣ

Ένα αναμησιακό τραγουδάκι

(Ένα αναμνησιακό τραγουδάκι εμπνευσμένο από τον Εντουάρντο Μπιάνκο)

Ηταν ο Μήτσος που μετέφερε εκτελέσεις
ο Τάσος που εξιδανίκευε το εμπόριο
ο Παύλος που ροκάριζε με κουλτουρέ διαθέσεις
στα ίσα με λαϊκό ρεπερτόριο

Σε φαντασίες δειλινά ξοδεύτηκαν καμπόσοι
με μπουζουκοευρωαραβικά
εν πτήση ο Τζούλη αρρώστησε από χρονία πτώση
άλλου χωρόχρονου ψάχνοντας μυστικά

Κι αν θες να μάθεις πιο πολλά
κλείσε το μάτι πονηρά
κι άναψε πίπα της ειρήνης
και ρουφηξιά τη ρουφηξιά
να θυμηθούμε τα παλιά
πρόσεχε μόνο να μη σβύνει

Κοιμότανε ο Παντελής με όνειρα του Κλάπτον
στο μπάσσο ο τυφλοπόντικας κι ο Αττίλας παίζει ντραμς
ο Ντάλας ο απαισιόδοξος στο μούσκιο φίλε άστο
κι ο Τσιλογιάννης με το στυλ του ασύρματου ταμ-ταμ

Ήταν ο Άγγελος σοφός εν μαθητεία
μονίμως προβληματικός σε τσέπη και καρδιά
ο Κωνσταντίνος που στο μιλητό οι μπίζνες αυθεντία
περάσανε καλύτερα κι εμείς απλώς καλά

Κι αν θες να μάθεις πιο πολλά
κλείσε το μάτι πονηρά
κι άναψε πίπα της ειρήνης
και ρουφηξιά τη ρουφηξιά
να θυμηθούμε τα παλιά
πρόσεχε μόνο να μη σβύνει

Υποκριθείτε

Υποκριθείτε σε κείνον που τιμά
σε κείνους που γεμίζουν τα κενά του σατανά
στην ύπαρξή σας

Υποκριθείτε στον φονιά που δεν μπορεί
ν' αντέξει την επόμενη στιγμή
και κρίνει αλλιώς από την κρίση
τη δική σας

Σ' αυτόν που κυνηγά το θάνατο χωρίς ιδανικά
γιατί μονάχα κυνηγώντας τον αισθάνεται πως ζει
και νιώθει ακόμη

Υποκριθείτε στους αντάρτες στα βουνά
που οι νόμοι σας δεν τους ανήκουν πια
και το πεδίο των μαχών τους
έγινε η πόλη

Στους αθώους που σκοτώνουν από πάθος
οι ιδέες ξαφνικά γίνονται αλήθεια
κι αν οι ιδέες μετατραπούν, έγινε λάθος
Υποκριθείτε στους αθώους από πάθος

Όχι άλλα είδωλα στα επικίνδυνα παιχνίδια

Ο ΑΣΥΜΒΙΒΑΣΤΟΣ

Να μ' αγαπάς

(Αντρέας Θωμόπουλος)

Σου γράφω πάλι από ανάγκη
η ώρα πέντε το πρωί
το μόνο πράγμα που 'χει μείνει
όρθιο στον κόσμο είσαι εσύ

Τι να τις κάνω τις τιμές τους
τα λόγια τα θεατρικά
μες στην οθόνη του μυαλού μου
χάρτινα είδωλα νεκρά

Να μ' αγαπάς όσο μπορείς να μ' αγαπάς

Κοιτάζοντας μες στον καθρέφτη
βλέπω ένα πρόσωπο γνωστό
κι ίσως η ασχήμια του να φύγει
μόλις πλυθώ και ξυριστώ

Βρωμάει η ανάσα απ' τα τσιγάρα
βαραίνει ο νους μου απ' τα πολλά
στον τοίχο κάποια Μόνα Λίζα
σε φέρνει ακόμα πιο κοντά

Να μ' αγαπάς όσο μπορείς να μ' αγαπάς

Αν και τελειώνει αυτό το γράμμα
η ανάγκη μου δε σταματά
σαν το πουλί πάνω στο σύρμα
σαν τον αλήτη που γυρνά

Θέλω να 'ρθείς και να μ' ανάψεις
το παραμύθι να μου πεις
σαν μάνα γη να μ' αγκαλιάσεις
σαν άσπρο φως να ξαναρθείς.

Κάποτε θα 'ρθουν

(Λευτέρης Παπαδόπουλος)

Κάποτε θα 'ρθουν να σου πουν
πως σε πιστεύουν σ' αγαπούν
και πως σε θένε
Έχε το νου σου στο παιδί
κλείσε την πόρτα με κλειδί
ψέματα λένε

Κάποτε θα 'ρθουν γνωστικοί
λογάδες και γραμματικοί
για να σε πείσουν
Έχε το νου σου στο παιδί
κλείσε την πόρτα με κλειδί
θα σε πουλήσουν

Και όταν θα 'ρθουν οι καιροί
που θα 'χει σβύσει το κερί
στην καταιγίδα
Υπερασπίσου το παιδί
γιατί αν γλιτώσει το παιδί
υπάρχει ελπίδα

Δισκογραφία

Προσωπική

1. Φλου
2. Εν λευκώ
3. Zorba the freak
4. Χωρίς μακιγιάζ
5. Άντε και καλή τύχη μάγκες
6. Τα μπλούζ του πρίγκηπα
7. Εν αρχή ην ο λόγος

Ερμηνευτής

1. Ο ασυμβίβαστος

Συμμετοχές

1. Θεσσαλικός κύκλος (Μαρκόπουλου) (EMI-COLUMBIA 1975)
2. Οροπέδιο (Μαρκόπουλου) (EMI 1976)
3. Νοκ άουτ (Χατζηνάσιου) (1986)
4. Τολμηρή επικοινωνία (Μαρκόπουλου) (CBS 1987)
5. Ηλεκρικός Θησέας (Μαρκόπουλου) (CBS 1987)
6. Μαθήματα πατριδογνωσίας (Διάφοροι)
7. Ζωντανοί στο κύτταρο (Με τα τραγούδια του "Απογοήτευση" και ο "Γερο-Μαθιός" 1971 Zodiac)
8. Σε δύο δίσκους του Δημήτρη Πουλικάκου

Συλλογές

1.Παύλος Σιδηρόπουλος
2.Παύλος Σιδηρόπουλος (διπλός)

45άρια

1. Το ξέσπασμα/ Ο κόσμος τους(Δάμων και Φιντίας) (Zodiac 1971)
2. Ο Γερο-Μαθιός (Δάμων και Φιντίας) (Zodiac 1971)
3. Ο Ντάμης ο σκληρός/ Απογοήτευση (Μπουρμπούλια) (Zodiac 1972)

Η μουσική και οι στίχοι των κομματιών που ακολουθούν είναι του Παύλου Σιδηρόπουλου εκτός από τις περιπτώσεις που αναφέρεται ο συντελεστής.

Φλου 1978 EMI HARVEST

1. Ο Μπάμπης ο Φλου 2. Μου πες θα φύγω 3. Που να γυρίζεις 4. Ξέσπασμα 5. Οι σοβαροί Κλόουν 6. Το '69 με κάποιο φίλο 7. Στην Κ. 8. Η ώρα του Stuff 9. Τω αγνώστω θεώ 10.Εν κατακλείδι

Παύλος Σιδηρόπουλος τραγούδι, κρουστά **Βασίλης Σπυρόπουλος** ηλεκτρική και ακουστική κιθάρα **Νίκος Σπυρόπουλος** ηλεκτρική και ακουστική κιθάρα, πιάνο συνθεσάϊζερ, φλάουτο **Τόλης Μαστρόκαλος** μπάσο **Ανδρέας Μουζακίτης** τύμπανα
Παραγωγή **Θόδωρος Σαραντής** Συντονιστής **Μάνος Ξυδούς**

Εν λευκώ 1982 EMI

Ο Παύλος Σιδηρόπουλος και οι Απροσάρμοστοι
1. Το βιβλίο των ηρώων 2. Η. 3. Ανταργκράουντ με στράς 4. Ύστατη στιγμή 5. Θάνατος 6. Χωρίς αιτία (Μουσική Βασίλης Πετρίδης) 7. Voodoo child 8. Κάποτε θα δεις 9. Τζονιχάκειον άσμα (Στίχοι Νίκος Τζονιχάκης) 10.Επειδή χωρίσαμε σαν εραστές (στη Νάνα)

Απροσάρμοστοι: **Παύλος Σιδηρόπουλος** τραγούδι, κρουστά, φωνητικά **Αλέκος Αράπης** μπάσο **Οδυσσέας Γαλανάκης** ηλεκτρική κιθάρα **Βασίλης Πετρίδης** ηλεκτρική κιθάρα **Άκης Σημηριώτης** τύμπανα
Παραγωγή **Δημήτρης Ταμπόσης**

Zorba the freak 1985 EMI

1. R'n'R'στο κρεβάτι 2. Φτωχόπαιδο (Παύλος Σιδηρόπουλος, Βασίλης Πετρίδης) 3. Απογοήτευση (Παύλος Σιδηρόπουλος, Παντελής Δεληγιαννίδης) 4. Αγκούρου (Δημήτρης Πουλικάκος) 5. Μίκη Μάους 6. I remember Otis(Αλέκος Αράπης, Δημήτρης Πουλικάκος, Raddi MacKinnon-Adrew) 7. Το '69 8. Clown 9. Άντε... και καλή τύχη μάγκες!! (Παύλος Σιδηρόπουλος, Αλέκος Αράπης) 10.Take the money and run (Αλέκος Αράπης, Δημήτρης Πουλικάκος, Δήμης Παπαχρήστου) 11.Θα γυρίσει κι ο τροχός (Δημήτρης Πουλικάκος)

Παύλος Σιδηρόπουλος Φωνή, ηλεκτρική, ρυθμική κιθάρα **Βασίλης Πετρίδης** Ηλεκτρική κιθάρα, lead **Κυριάκος Δαρίβας** Ντραμς **Οδυσσέας Γαλανάκης** Ηλεκτρικές κιθάρες, lead **Αλέκος Αράπης** Μπάσο **Πέτρος Σκούταρης** Ηλεκτρικές κιθάρες **Βασίλης Ντάλας** Κουϊκα **David Lynch** Alto sax **Δημήτρης Πουλικάκος** E-mn πιάνο, φωνητικά, κότα, vocal effects, κρουστά

Παραγωγή **Δημήτρης Πουλικάκος**

Χωρίς μακιγιάζ 1989 Ζωντανή ηχογράφηση MBI

Παύλος Σιδηρόπουλος και Απροσάρμοστοι

1. Γυναίκα 2. Blues 3. Αποκάλυψη 4. Άλι 5. Της εθνικής συμφιλίωσης 6. Ποιοί είσαστε εσείς; 7. Τω αγνώστω θεώ 8. Welcome to the show 9. Τα σιγανά ποτάμια

Παύλος Σιδηρόπουλος τραγούδι, κρουστά **Οδυσσέας Γαλανάκης** ηλεκτρική κιθάρα **Βασίλης Πετρίδης** ηλεκτρική κιθάρα **Αλέκος Αράπης** ηλεκτρικό μπάσο **Λουκάς Γκέκας** πλήκτρα **Κυριάκος Δαρίβας** τύμπανα

Παραγωγή **"Πόρτα που ανοίγει" - Πάνος Ηλιόπουλος**

Μαγνητοσκόπηση της συναυλίας που έγινε στο Μετρό την Κυριακή 19 Φεβρουαρίου 1989

Άντε και καλή τύχη μάγκες 1991 EMI

Παύλος Σιδηρόπουλος και Απροσάρμοστοι

1. Ετούτη η πόλη 2. Πέσμου αν θέλεις κάτι 3. Ο χαφιές 4. Χαρμάνης κι άφραγκος 5. Ασ' την καρδιά σου 6. Ερωτικό 7. Αν ήσουν φίλος 8. Αυτοί μιλάν 9. Απροσάρμοστοι

Παύλος Σιδηρόπουλος τραγούδι **Οδυσσέας Γαλανάκης** πρώτη κιθάρα **Βασίλης Πετρίδης** δεύτερη κιθάρα **Λουκάς Γκέκας** πιάνο, πλήκτρα **Κυριάκος Δαρίβας** τύμπανα, κρουστά **Αλέκος Αράπης** μπάσο **Δημήτρης Μπέλλος** πρόσθετα keyboards **Ντίνος Αποστόλου** σαξόφωνο (τενόρο και σοπράνο)

Τραγούδησαν οι: **Χάρης και Πάνος Κατσιμίχας** (8ο) **Γιάννης Γιοκαρίνης** (7ο) **Γιάννης Αγγέλακας** (3ο) **Βασίλης Πετρίδης** (4ο) **Απροσάρμοστοι** (5ο)

Ενορχήστρωση και παραγωγή **Απροσάρμοστοι**

Τα μπλουζ του πρίγκηπα 1992 MBI

Παύλος Σιδηρόπουλος

1. Τα μπλουζ του εργατόπαιδου 2. Η παράγκα του Θωμά 3. Αν ήσουν φίλος 4. Ζειμπέκικο μπλουζ 5. Τα μπλουζ του παλιοκάραβου 6. Τα σιγανά ποτάμια 7. Ο χαρμάνης 8. Το μπλουζ του Ρουμπόλα 9. Το μπλουζ του Άη Ονούφρη 10.Το μπλουζ του αποχωρισμού 11.Κρίμα το παιδί 12.Το μήνυμα

Η πόρτα που ανοίγει

Εν αρχή ην ο λόγος 1994 Διπλός δίσκος Έβδομη διάσταση.

Παύλος Σιδηρόπουλος

1. Το τραγούδι του Παύλου 2. Συζήτηση εν λευκώ 3. Ένα αναμνησιακό τραγουδάκι 4. Brown sugar (Mick Jagger, Keith Richard) 5. Street fighting man (Mick Jagger, Keith Richard) 6. Το βιβλίο των ηρώων 7. Welcome to the show 8. Συνέντευξη στην ΕΤ2 9. Η 10.Άντε ...και καλή τύχη μάγκες!! (Παύλος Σιδηρόπουλος, Αλέκος Αράπης) 11.Η ώρα του Stuff 12.Υποκριθείτε 13.Της εθνικής συμφιλίωσης 14.Αποκάλυψη 15.Πες μου κάτι 16.Χωρίς αιτία (Παύλος Σιδηρόπουλος, Βασίλης Πετρίδης) 17.R' n' R' στο κρεβάτι

- Τα κομμάτια 3, 6, 7, 13, 14, ηχογραφήθηκαν στο "Ροντέο" τον Μάρτη του 1986.
  "Απροσάρμοστοι" ήταν οι: **Τάσος Καλανιώτης** ηλεκτρική κιθάρα **Οδυσσέας Γαλανάκης** ηλεκτρική κιθάρα **Αλέκος Αράπης** ηλεκτρικό μπάσο **Λουκάς Γκέκας** ηλεκτρικό πιάνο **Πάνος Τόλιος** ντραμς

- Τα κομμάτια 9, 10, 11, 15, 16 και 17 ηχογραφήθηκαν στο "Μετρό" τον Φλεβάρη του 1989.
  "Απροσάρμοστοι" ήταν οι: **Οδυσσέας Γαλανάκης** ηλεκτρική κιθάρα **Βασίλης Πετρίδης** ηλεκτρική κιθάρα **Αλέκος Αράπης** ηλεκτρικό μπάσο **Λουκάς Γκέκας** πλήκτρα **Κυριάκος Δαρίβας** ντραμς

- Τα κομμάτια 4 και 5 ηχογραφήθηκαν στο Παγκράτι τον Δεκέμβριο του 1978.(Rock on)
  "Σπυριδούλα" ήταν οι: **Βασίλης Σπυρόπουλος** ηλεκτρική κιθάρα **Νίκος Σπυρόπουλος** ηλεκτρική κιθάρα **Τόλης Μαστρόκαλος** ηλεκτρικό μπάσο **Τάσος Φωτιάδης** ντραμς

- Τα κομμάτια 1, 2, 12 ηχογραφήθηκαν στο σπίτι το καλοκαίρι του 1984.

Παραγωγή **Πάνος Ηλιόπουλος, Μελίνα Σιδηροπούλου**
Η πόρτα που ανοίγει

Ο Ασυμβίβαστος (Ο εύκολος δρόμος) (Soundtrack) 1979 Zodiac

1. Εισαγωγή (Φευγιό της Άννας) (Μουσική Γιώργος Θεοδωράκης) 2. Να μ' αγαπάς (Αντρέας Θωμόπουλος) 3. Ονειρικό (Μουσική Γιώργος Θεοδωράκης) 4. Τι να σου πω (Μουσική Γιώργος Θεοδωράκης, στίχοι Αντρέας Θωμόπουλος) 5. Φλού (Μουσική Γιώργος Θεοδωράκης) 6. Κάποτε θάρθουν (Μουσική Γιώργος Θεοδωράκης, στίχοι Λευτέρης Παπαδόπουλος) 7. Ντύλαν Τόμας (Μουσική Γιώργος Θεοδωράκης) 8. Μή μου μιλάς για τίποτα (Αντρέας Θωμόπουλος) 9. Στον ύπνο μου (Αντρέας Θωμόπουλος) 10. Ερωτικό (Μουσική Γιώργος Θεοδωράκης) 11. Τί να σου πω (Αντρέας Θωμόπουλος)

Η κινηματογραφική μουσική και τα τραγούδια από την ομώνυμη ταινία του Αντρέα Θωμόπουλου όπου πρωταγωνιστούσε ο Παύλος Σιδηρόπουλος ο οποίος και ερμηνεύει τα τραγούδια του δίσκου.

Κι αν θες να μάθεις πιο πολλά
κλείσε το μάτι πονηρά
κι άναψε πίπα της ειρήνης
και ρουφηξιά τη ρουφηξιά
να θυμηθούμε τα παλιά
πρόσεχε μόνο να μη σβύνει